

RAZSTAVE V MUZEJSKI GALERIJ

Zadnje razstavo, o kateri smo poročali v XV. številki Loških razgledov, smo uspešno zaključili in nadaljevali z uvoženo razstavo **petih umetnikov iz Pariza**, ki nam jo je posredovala galerija 212 iz Beograda. Razstavo je obiskalo med 12. 9. in 10. 10. 1968 836 obiskovalcev.

Nato smo pripravili razstavo treh domačih umetnikov, in sicer **razstavo slik Franca Kokalja in Franca Nevinca ter kiparja Moma Vukoviča**. Razstava je bila od 11. 10. do 6. 11. 1968, obiskalo jo je kar 1679 ljudi.

Tej razstavi je sledila razstava del tako imenovane **naivne umetnosti iz zbirke Albert Dorne iz Amsterdama**, ki nam jo je posodila Galerija primitivnih umetnosti iz Zagreba. Razstava je nudila dober odgovor na vprašanje, kaj je naivna umetnost, ki se danes močno uveljavlja na svetovnem in tudi domačem tržišču. Na žalost je ob istočasni televizijski oddaji o tem problemu prav ta razstava ostala neizkoriščeno gradivo za polemiko. Ustanova Albert Dorne sistematično zbira slike slikarjev samoukov in je znana po vsej Evropi. Z razstavo v Škofji Loki se je predstavila tudi slovenski javnosti. Odprta je bila od 6. 12. 1968 do 6. 1. 1969, obiskalo jo je 1172 oseb.

Od 8. 1. do 26. 1. 1969 je bila odprta razstava **idejnih projektov za novo šolo v Gorenji vasi**. O razstavi, ki jo je obiskalo premajhno število ljudi, komaj 214, je spregovoril tov. Ciril Jelovšek, predsednik odbora za gradnjo šolskih prostorov. Razložil je potrebo za zgraditev šol v občini in poudaril, da so po natečaju za gorenjevaško šolo prejeli 22 idejnih osnutkov in bodo sredstva za gradnjo zbrali iz samoprispevkov občanov in iz proračuna občinske skupščine.

Razburljiva je bila razstava od 6. 2. do 12. 2. 1969, ko sta razstavila svoje nenavadne zamisli **Kostja Gatnik in Lojze Logar**. Poskus je naletel na najrazličnejše komentarje in je pokazal, da si domača publika takih razstav ne želi. Pokrovitelj je bila »ISKRA« iz Ljubljane. Razstavo smo že drugi dan zaprli.

Svečana otvoritev ob razstavi **slik Maksima Sedeja ml.** je bila svojevrsten dogodek za Škofjo Loko. Ljubljanski pihalni trio je imel pred otvoritvijo kratek koncert, nato pa je književnik Edward Kocbek bral svoje pesmi iz še neobjavljene zbirke. Razstavo, ki so jo kasneje prenesli v Zagreb, si je ogledalo od 14. 3. do 10. 4. 1969 684 obiskovalcev.

Štirinajst dni, od 11. 4. do 25. 4., je imel razstavo mladi **grafik Gorazd Še-**

fran, ki nadaljuje tradicijo ljubljanske grafične šole in je zaradi kvalitete prav škoda, da je razstavo obiskalo samo 315 oseb.

V počastitev mednarodnega dne pobratenih mest smo pripravili razstavo **slikarjev iz pobratenega italijanskega mesta Medicine**. Slavnostno otvoritev smo poživili z nastopom znane slovenske igralka Majde Potokar, ki je z Jožetom Logarjem recitala italijanske in slovenske pesmi. Razstavo si je od 25. 4. do 26. 5. ogledalo 977 ljudi.

Doživetje ob razstavi **Male Groharjeve slikarske kolonije**, kjer je v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger slikalo več kot dvesto otrok iz vse Jugoslavije in je njihovo razstavo obiskalo več kot 5000 oseb, bomo obširneje opisali v prihodnjem letniku.

Andrej Pavlovec

DOPOLNILO

K navedbi k članku Spomini in obletnice v lanskim Loških razgledih, da je leta 1933 stavkalo delavstvo v tovarni Šešir, pripominja Janko Šink iz Puštala, ki je bil sam udeležen pri stavki, da je bila ta od 11. 10. do 11. 11. 1935. V nadaljnjem piše: »Res pa je, da se je v letu 1933, torej pred 35 leti, prvič v zgodovini Škofje Loke začelo prvo samoniklo strokovno gibanje s ciljem, da izboljšamo svoj slabši gmotni položaj. Prvi spopad z delodajalci je pod silo razmer veljal uveljavljanju pravice do organiziranja, ki je bila v takratni Jugoslaviji sicer uradno priznana, vendar samo na papirju. Če bi takrat delavci v Šeširju ne bili enotni, ne bi uveljavili niti te pravice. Se prav dobro se spominjam prve intervencije pri ravnatelju. Ko je zastopnik Jugoslovanske strokovne zveze iz Ljubljane hotel ravnatelja prepričati, da imajo delavci pravico, ga je ravnatelj enostavno napodil iz pisarne. Šele naslednji dan, ko se je naš zastopnik zopet oglašil pri ravnatelju ter s seboj pripeljal zastopnika Delavske zbornice, je ravnatelj moral priznati, da imajo delavci pravico do organiziranja in samoobrambe. Če bi delavci ne bili takrat enotni, ne bi dosegli ničesar. Organizatorji bi bili na cesti brez upanja zaposlitve kjerkoli. Vsi delodajalci v Škofji Loki brez razlike političnega prepričanja so bili enakega mnenja. Saj je bilo takrat znano, da se je vodila takomenovana črna lista takih grešnikov, ki so se upali postaviti za svoje pravice.«